

Resultatet vil da blive, at Kontrollen bliver mindre omhyggelig, og at der bliver indført Kød, der ikke er undersøgt saa omhyggeligt, som det nu bliver det paagældende Sted. Det vil altsaa i Virkeligheden medføre, at Befolkningen i disse Kommuner bliver udsat for at komme til at nyde Kødvarer, som man ikke er saa sikker paa ikke ere sundhedsfarlige, som man hidtil har været det i de paagældende Kommuner.

Jeg forstaar meget godt, at det, der ligger bagved, er en Interesses modsætning, at Eksportslagterierne og en Del Kommuner, der ikke have indrettet sig saaledes som de fleste større Kommuner, sige: Vi ville have det saaledes, at vi kunne indføre de Varer, som vi ikke kunne eksportere og ikke kunne sende bort som første Klasses Varer; til andre Kommuner, navnlig Købstadkommuner, hvor der er et stort Forbrug, saa vi lide det, mindst mulige Tab derpaa. Jeg ser godt, at det er en saadan Interesses modsætning, der dikterer Flertallets Standpunkt. Men det forekommer mig ikke, at en Interesses modsætning af den Art burde give sig et saadant Udslag som her, at man paatvinger de Kommuner, som ønske at have en effektiv Kontrol, mindre velkontrollerede Varer. Det blev nævnt af den ærede Ordfører, at Udvalget havde beset Københavns Flæskehal. Vi saa der Eksempler paa Varer — og det fra ret store Slagterier —, som havde faaet anden Klasses Stempel, og i hvilke man alligevel havde fundet Sygdomsspor. Det synes jeg godt gør, at den første Kontrol i mange Tilfælde kan være lidet fyldestgørende, og at det derfor vil være urigtigt at kræve, at man, hvor man har indført en effektiv Kontrol, skal finde sig i at modtage anden Klasses Varer uden at kunne kræve Afgift for at efterkontrollere dem.

Der er blevet talt om, at man ikke maa gøre det paa Grund af, at det kunde skabe Mistænksomhed i Udlandet. Det anser jeg for en ganske utidig Frygt. Man plejer da ellers at sige her i Landet, at man ikke skal tage Hatten af, før man ser Manden. Det synes mig lidt forhastet at begynde at tale om den Mistænksomhed, som kan komme i Udlandet og gøre Skade. Lad os først se, om den kommer. Vi have jo ikke forhastet os paa andre Omraader. Jeg skal f. Eks. nævne Smørret. Med Hensyn til dette vare vi længe klare over, at der var noget galt; men det var først, da man begyndte at mærke, at nu gik det ikke længere i England, at

man fik travlt og kom til at se det ganske nødvendige i at træffe Foranstaltninger for at sikre, at det Smør, som eksporteres, virkelig var, som det skulde være. Jeg skal nævne et andet Eksempel: Lastemærket paa vore Skibe. Det havde heller ingen Hast; det gav man sig god Tid med, indtil man saa, at det ikke gik mere, at vi ikke kunde faa vore Skibe udklarerede fra engelske Havne uden dette. Saa først kom det. Og der drejede det sig dog om Menneskeliv; det var dog af Vigtighed at have et Lastemærke paa Skibene, saa man var sikker paa, de kunde passere Søen uden Fare for deres Besætning. Her drejer det sig kun om økonomiske Interesser, og har man mere Hastværk her end andre Steder, tyder det paa, at man her i Landet tænker mere paa at sikre Kapitalen end paa at sikre Menneskeliv. Jeg vil ikke haabe, at Flertallet her i Folketinget vil slutte sig til den Opfattelse, at det skulde være vigtigere at beskytte kapitalistiske Interesser end Menneskeliv.

Jeg tør ogsaa gaa ud fra, at Ministeren i nogen Grad har Sympati for Mindretallets Standpunkt. Det synes jeg fremgaar af, at Forslaget som det fremsattes, bibeholdt Efterkontrollen. Det har altsaa været Ministerens Ønske. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale senere Udtalelser af Ministeren, som tyde paa det samme; men det, jeg vil gøre gældende, er, at det, som her paaberaabes, er efter mit Skøn nogle højst problematiske økonomiske Interesser, og hvis man fastholder sit Standpunkt, her i Modsætning til den Stilling, man tidligere har indtaget, hvor det drejede sig om Menneskeliv, vil Vurderingen af de to forskellige Standpunkter ikke falde ud til Fordel for vor ellers saa højt lovpriste Humanitet her i Landet. Mindretallet maa under Hensyn til denne Motivering foretrække § 1 i den oprindelige Affattelse, som den forelaa fra Ministerens Haand, og maa fraraade Ændringsforslaget under Nr. 1, idet vi mene, at det vil gøre Loven mindre god, end den vilde være i Ministerens Affattelse. Ud fra disse Betragtninger skal jeg ikke udtale mig om Ændringsforslag Nr. 2 til § 2, idet det er uden nogen Betydning, om det vedtages eller ej.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 ere stillede af Udvalget, og dem kan jeg altsaa anbefale, og Ændringsforslag Nr. 5 til § 5 har jeg intet imod, omend vi ikke have været med til at stille det.

Saa komme vi til Ændringsforslag Nr. 6 til § 5. De samme Grunde, jeg har an-